

366215

VG

Mina skolar

Det var måndagmorgon och pappa kom in och väckte mig. Idag skulle jag börja ettan. Jag satt i köket och åt frukost medan solen strålade in genom köksfönstret. När klockan var kvart över sju gick jag och pappa till min dagmamma Carita som bodde på samma gata. När pappa skulle gå fick jag sitta i Caritas knä. När klockan närmade sig åtta stipsade Carita mig och några andra dagbarn till skolan. Carita följde till mitt klassrum.

När jag gick in i klassrummet
hälsades jag välkommen av min
börjande fröken Maj. Hon var ganska
lång och hon hade ljus krulligt
hår. Hon var väldigt glad och
sprallig. De som hade kommit
satt i en ring på golvet, jag
kände igen alla. Hela min
klass hade gått tillsammans i
förskolan. När alla hade kommit
hade vi upprop. Sedan lekte vi
namnlekar och andra lekar. Sedan
fick vi sluta.

Under lågstadiet var jag

väldigt blugg men jag tyckte det
var kul att gå till skolan.

Jag blev ganska snabbt kompis
med Natalie, Charlotta och Susanna.

Under förskolan hade jag varit
mycket med Susanna så henne
kände jag mycket väl.

På rasterna spelade vi ofta
fotboll, hoppade hopprep eller byggde
køjor i "lillskogen".

Maj var en mycket bra lärare,
hon hade många små roliga
kyss för sig. Men när jag började
fyran fick vi en annan lärare

som hette Leif. Jag tyckte det var
tråkigt att vi inte skulle ha
Maj mer men väran nya lärare
Leif var också jättesnäll. Vi fick
ofta sjunga med honom. En låt
jag kom ihåg var "Do you wanna
dance". Då fick jag spela trummor,
Charlotta fick spela bas och Natalie
fick spela gitarr.

När vi gick ut femman
lämnade vi Leif och Boberga skolan.
Efter ett härligt sommarlov började
vi på Gläntan. Där fick vi en lärare
som hette Beatrice. Hon var inte

lita bra som Maj och Lef men

hon var okej. Sexan var ett roligt

skolar. Vi hade börjat på en ny

skola med massor av nya människor.

Ännu ett år hade gått och

vår klass skulle splittras. Men

jag hade tur och hamnade i

samma klass som Charlotta, Natalie,

Susanna och Charlotte. Vi fick två

nya klassföreståndare, Berit och Göran.

Årskurs åtta var det jobbigaste

skolåret. Det var mycket läxor, många

prov och vi skulle få de första

betygen. Man hade en stor press

på sig hela tiden. Jag minns
att man ofta var stressad inför
proven.

Nu när jag går i nian
känns det bra att ha gjort bort
ettan för jag tycker den var
jobbigast. Det känns underbart
närligt att gå ut man och
fä börja gymnasiet och gå den
linje man är intresserad av.

Men jag kommer att sakna alla
kompisar på den här skolan.